

тьрніе и наложиха го на (глава-та) мѡ, и наченаха да го поздравляватъ (и да казѡватъ): Радѡй сѧ, Царю Іудейскій! И ѹдраха го по глава-та съсѧ трѣстъ, и заплѡваха го; и коленичаха, та мѡ сѧ кланяха. И слѣдѧ като мѡ сѧ порѡгаха, съблѣкоха мѡ баграницата, и облѣкоха го въ неговѣ-ты дрѣхы и го изведоха възнь, да го распнѡтъ. И накарватъ нѣкого си Симона Киринейца, баща на Александра и Рѡфа, който минѡваше, като си идѡше отъ нива-та да носи кръстѧ-тъ мѡ. И завождатъ (Исѡса) на мѣсто-то Голгода, кое-то сѧ тѣлѡва Лобно мѣсто. И даваха мѡ да пие вино смѣсено съсѧ смирна, но той не пое. И като го распнѡха, сподѣлиха дрѣхы-ты мѡ, и хвърлиха жрѣбіе на тѣхъ, кой кое да земе. И бѣ третій часъ, и го распнѡха. И надписъ-тъ на обвиненіе-то мѡ бѣ надписанъ: ЦАРЬ-ТЪ ІУДЕЙСКІЙ. И съ него распнѡха двама разбойници, едного отъ десно и едного отъ лѣво немѡ. И сѧ изпѧли писаніето цю казѡва: "И съ беззаконны-ты сѧ вмѣни., И които минѡваха отъ тамо хѡлаха го, и кываха съ главы, и казѡваха: Уха, ты които разваляшъ храма и въ три дни го съзиждѡвашъ, Спаси себе си, и слѣзь отъ кръста. Подобно и прѡвосвященницы-ти съ книжницы-ты присми-ваха (мѡ) сѧ помеждѡ си и дѡмаха: Дрѡгы є избавилъ, (а пакъ) себе си не може да избави. Христосъ царь-тъ Израилевъ нека

слѣзе сега отъ кръстѧ-тъ, да видимъ и да повѣрѡваме.

ЕВАНГЕЛІЕ СЕДМО.

Отъ Матѡеѧ, зачало 113.

То онова крѣмѧ, като стигнаха воини-ти на мѣсто-то нарицаемо Голгода, което сѧ тѣлѡва Лобно мѣсто, дадоха Исѡса да пие оцетъ размѣсенъ съ жѡлъчка и цюмъ кѡсна, не рачаше да пие. И като го распнѡха, сподѣлиха си дрѣхы-ты мѡ, и хвърлиха жрѣбіе: за да сѧ сежде речено-то отъ пророка: "Раздѣлиха дрѣхы-ты ми помеждѡ си, и за облѣкло-то ми хвърлиха жрѣбіе., И сѣдаха та го пазаха тамо. И възложиха надъ глава-та мѡ обвиненіе-то мѡ написано: ТОЙ-ЗИ Є ИСѢСЪ ЦАРЬ-ТЪ ІУДЕЙСКІЙ. Тогази быха распнѡти съ него двама разбойници, единъ отъ десно и единъ отъ лѣво. И онѣзи които минѡваха отъ тамо хѡлаха го, и кываха съ главы, И дѡмаха: (Ты), които разорвашъ храмъ-тъ и въ три дни го (пакъ) съграждашъ, спаси себе си; ако си Сынъ Божій, слѣзь отъ кръста. Подобно и прѡвосвященницы-ти съ книжницы-ты и старѣйшины-ты рѡгаха (мѡ) сѧ, и казѡваха: Дрѡгы є избавилъ, (а пакъ) себе си не може да избави: ако є Царь Израилевъ, нека слѣзе сега отъ кръста, и цѣ повѣрѡваме въ него. Упова на Бога, нека го избави сега, ако го ище; понеже каза: Божій сынъ съмъ. Съ това исто-то го ѹ-

корѡваха